

РЕШЕНИЕ

№ 4276

гр. София, 03.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в
публично заседание на 20.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **2184** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 5875 от 21.03.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 94BV/17 от 19.03.2011 г. по описа на Агенция за социално подпомагане, Регионална дирекция за социално подпомагане – С. - град, подадена от В. Й. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх. 1 срещу Решение № РД 01 – 115 от 16.02, с което е потвърдена Заповед № 03 от 24.01.2011 г. на директора на “Социално подпомагане” – К. село на основание чл. 16 във връзка чл. 27, ал.2 и ал.5 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане.

Жалбоподателката моли да се отмени обжалваното решение. В хода на съдебното заседание редовно призована не се явява, не е представлява и не ангажира писмени доказателства в полза на твърденията си.

Ответникът – директора на Дирекция “Социално подпомагане” – К. село, редовно призован се явява и не се представлява. От същия е получен отговор, с който оспорва жалбата и излага съображения по същество.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От материалите по приложената административна преписка е видно, че с молба-декларация вх. № СП502-03 от 03.01.2011 г. жалбоподателката е сезирала административния орган - директора на Дирекция “Социално подпомагане” – К. село с искане за отпускане на целева помощ за заплащане на наем и вода. С нея е заявила, че е

неомъжена и има две деца – П. Виолетов М., роден през 1986 г. и Е. В. М., родена през 1990 г.. Също така е декларирала, че доходът на семейството ѝ възлиза на 186, 75 лева и че не разполага с други средства, че обитава общинско жилище и че не притежава движимо и недвижимо имущество. Към молбата са приложени 3 броя Експертни решения на ТЕЛК, от които е видно, че жалбоподателката е с 96% трайно намалена работоспособност без чужда помощ, П. М. – 76% трайно намалена работоспособност и Е. Мирова – 66% трайно намалена работоспособност. Жалбоподателката е представила и Уверение № 1 от 07.01.2011 г., издадено ѝ от МУ – МК “Ф.”, издадено ѝ в уверение, че същата е записана за лятното полугодие на учебната 2010/2011 г. във втори курс и че не е получила стипендия за месец ноември 2010 г.

На 07.01.2011 г. в 13,20 часа социалните работници – Р. Е. и Д. Д. са посетили посочения от жалбоподателката адрес за извършване на социална анкета. Същата не е намерена, поради което на основание чл. 27, ал.3 от ППЗСП е оставено уведомление, с което жалбоподателката е поканена да се яви в срок от 3 дни за справка в дирекция “СП” – К. дело. След изтичането на този отново е посетен адресът, посочен от М. в молбата ѝ от социалните работници – Д. Д. и Г. Д. на 13.01.2011 г., отново не е осъществен контакт, поради което е поставено ново съобщение в изпълнение на чл. 27, ал.4 от ППЗСП.

На 20.01.2011 г. е изготвен Социален доклад, с който социалният работник посочва, че социална анкета не е осъществена, тъй като лицето не живее на посочения адрес в молбата, поради което е предложено да бъде отказана еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП.

Въз основа на този социален доклад, директорът на дирекция “СП” – К. село е издал заповед № 03 от 24.01.2011 г., с която е отказал на В. Б. М. отпускането на целева помощ по чл. 16 от ППЗСП. Административният акт е съобщен на жалбоподателката чрез препоръчано писмо. В срока за обжалване е депозирана жалба до директора на РДСП – С. град, по която същият се е произнесъл с Решение № РД 01-115 от 16.02.2011 г.

Като доказателства по делото са приети представените с административната преписка такива. Допълнителни в съдебното производство не са ангажирани от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

С решението № РД 01-115 от 16.02.2011 г. на директора на Д”СП” – К. село е връчено на жалбоподателката на 09.03.2011 г., а жалбата ѝ е депозирана на 19.03.2011 г. в 14 дневния срок за обжалване, поради което е подадена в срок от процесуално легитимирано лице и е процесуално допустима.

Разгледана по същество НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му от закона правомощия, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и на материалния закон.

Социалните помощи се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и за издръжка от лицата по чл. 140 от Семейния кодекс (чл. 11, ал. 2 от Закона за социално подпомагане).

Съгласно чл. 12, ал. 2 от Закона за социално подпомагане, социалните помощи се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства.

Социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" (ДСП) или от упълномощено от него лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета - чл. 13, ал. 2 от Закона за социално подпомагане.

Съгласно чл. 16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП)(обн. ДВ бр. 133/1998 г.), за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно. Еднократната помощ не е законово право, а е правна възможност за подпомагане на отделни лица и семейства, като размерът ѝ се определя със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" (ДСП) или от упълномощено от него длъжностно лице. Същата се отпуска след извършване на обективна преценка на доходите на лицата и семействата, техните инцидентно възникнали потребности, видът и размерът на конкретната необходимост, както и възможността за помощ от близките отразена в социален доклад. Визираните в чл. 16 от ППЗСП инцидентно възникналите потребности представляват потребности, които настъпват като отклонение от обичайния начин на живот и от бита на човека. Настъпването им е в резултат на непредвидими, неочаквани, непреодолими събития.

Съгласно чл. 26, ал.1 от ППЗСП, социалните помощи се отпускат въз основа на молба – декларация по образец съгласно приложение № 1, подадена от пълнолетно лице до ДСП и след представяне на лична карта или личен паспорт, на всеки член от семейството, навършил 14 години.

От разпоредбите на чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от ППЗСП става ясно, че в срок до 20 дни от подаване на молбата-декларация, социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад съгласно приложение № 2, като социалната анкета се провежда в дома на лицето или семейството по постоянен адрес. В случай, че поради отсъствие на лицето или семейството социалната анкета не може да бъде извършена, социалният работник оставя уведомление по образец съгласно приложение № 1а, в което се определя 3-дневен срок на лицето да се яви в ДСП за справка. - чл. 27, ал. 3 от ППЗСП (нова ДВ бр. 27/2010 г., в сила от 09.04.2010 г). Ако в срока по ал. 3 лицето не се яви, се прави повторно посещение в дома и ако лицето или семейството отново не може да бъде намерено, се оставя второ уведомление с указан 3-дневен срок за явяване в ДСП - чл. 27, ал. 4 от ППЗСП (нова ДВ бр. 27/2010 г., в сила от 09.04.2010 г.). Съгласно чл. 27, ал. 5 от ППЗСП (нова ДВ бр. 27/2010 г., в сила от 09.04.2010 г.), ако в срока по ал. 4 лицето не се яви за справка в ДСП, социалният работник прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за извършване на социална анкета.

От текста на чл. 27, ал. 6 от ППЗСП е видно, че при извършването на социалната анкета се взимат под внимание и всички други констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка. Тази преценка е възможно да бъде направена единствено с посещение в дома на молителката и извършването на социална анкета. Това е дейност по установяване наличието на условия за упражняване на правото на социално подпомагане, извършена от социални работници от ДСП и която се изразява в проверки на място, в проучване на документация и събиране на информация и е регламентирано в §1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на ЗСП. С посочената правна норма от ППЗСП, е предвидено провеждането на социална анкета да

бъде част от процедурата по отпускане или отказване на помощ.

С чл. 28 (ДВ бр. 40/2003 г.), ал. 1 (изм. ДВ бр. 27/2010 г. в сила от 09.04.2010 г.) от ППЗСП се определя, че в 7-дневен срок от изготвяне на социалния доклад, директорът на ДСП или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед. От чл. 28, ал. 2 на ППЗСП става ясно, че в 14-дневен срок от издаване на заповедта заинтересуваното лице се уведомява писмено.

С оглед изложеното съдът приема, че обжалваната заповед е издадена при точното и правилно приложение на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Й. М., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх. 1 срещу заповед № 03 от 24.01.2011 г. на директора на Дирекция “Социално подпомагане” – К. село, потвърдена с решение № РД 01 – 115 от 16.02.2011 г. на директора на Регионална дирекция “Социално подпомагане” С.-град.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: